

GŁOS RADOMSZZCZAŃSKI

ORGAN WK i ŁK POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK III (VI)

PONIEDZIAŁEK 9 STYCZNIA 1950 ROKU

Nr 9 (1291)

Historyczne zwycięstwo narodu chińskiego otwiera erę wolności narodów Azji

Fiasko planów państw imperialistycznych na Dalekim Wschodzie

MOSKWA (PAP). — W przegładzie międzynarodowym poświęconym sukcesom Chińskiej Republiki Ludowej na arenie międzynarodowej, niedzielną „Prawda” stwierdza, że historyczne zwycięstwo narodu chińskiego, który obalił reakcyjny, półfeudalny reżim Kuomintangowski i wyzwolił kraj spod jarzma imperialistycznego, postawiło w całej rozciągłości i w sposób zupełnie nowy zagadnienie stosunków wzajemnych między Chinami a światem zewnętrznym.

Zwycięska budowa komunizmu w Związku Radzieckim i wzrost sił obozu antyimperialistycznego — pisze dziennik — miały i mają obrzmie znaczenie dla ugruntowania i utrwalenia międzynarodowej pozycji Chińskiej Republiki Ludowej. Chiny ludowo - demokratyczne z chwilą proklamowania Chińskiej Republiki Ludowej oświadczyły jasno, że miejsce ich znajduje się w antyimperialistycznym obozie walki o pokój i demokrację.

Związek Radziecki — podkreśla „Prawda” — pierwszy uznał i nawiązał przyjazne stosunki z Chińską Republiką Ludową. W ślad za Związkiem Radzieckim przyjaźnię stosunki z nowymi Chinami nawiązały również kraje demokracji ludowej.

Jeśli jednak narody Związku Radzieckiego i kraje demokracji ludowej z największą radością przyłączyły się do zwycięstwa wielkiego narodu chińskiego, to wręcz przeciwnie była reakcja polityków obozu imperialistycznego. Prasa imperialistyczna, przede wszystkim amerykańska, pienia się z wściekłości, wysuwając żądanie nieuznawania Chińskiej Republiki Ludowej.

Imperialiści amerykańscy — pisze „Prawda” — udzielają w dalszym ciągu pomocy militarnej Ciang Kai - szekowi, opracowując plany umocnienia baz oporu dla reakcji kuomintangowskiej na wyspach: Hainan i Formoza.

Ważny korespondent konserwatywnego dziennika brytyjskiego „Observer” donosił 1 stycznia, że broń amerykańska bez przerwy wyładowywana jest na Formozę.

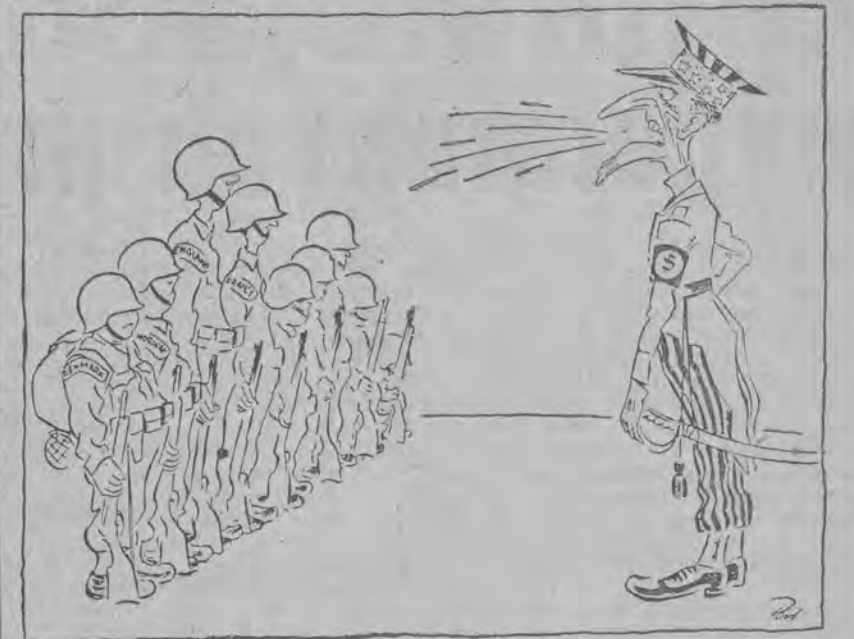
Wymierzona przeciwko Chińskiej Republice Ludowej wściekła kampania reakcyjnej prasy amerykańskiej — stwierdza dziennik — miała wzmocnić presję na inne państwa kapitalistyczne i przeskoczyć nawiązaniu stosunków dyplomatycznych między tymi państwami a Chińską Republiką Ludową. Jednakże kampania ta nie osiągnęła celu. Między głównymi partnerami bloku anglo - amerykańskiego zarysowały się rozdziewki w sprawie ustosunkowania się do Chińskiej Republiki Ludowej. Anglia, a w ślad za nią i inne kraje imperium brytyjskiego — Indie, Pakistan i Cejlon — wyraziły gotowość nawiązania stosunków dyplomatycznych z Chinami Ludowymi, obajając jednocześnie uznanie zbankrutowanego rządu Kuomintangu.

Również w amerykańskich kołach politycznych coraz częściej rozlegają się głosy potępiające obecną politykę rządu USA. W Chinach, której awanturności dowiódł cały bieg wydarzeń. Jednakże koła reakcyjne w Stanach Zjednoczonych nie tylko sprzeciwiają się nawiązaniu normalnych stosunków dyplomatycznych z Chinami Ludowymi, lecz upierają się przy kontynuowaniu dotychczasowej awanturnej polityki i dalszym popieraniu zbankrutowanej kliki kuomintangowskiej.

Widocznie — pisze „Prawda” — otrzymana nauzka była niewystarczająca. Cóż, historia udzieli im jeszcze jednej! Chiny Ludowe - Demokratyczne, którym obee są wszelkie agresywne dążenia, zdecydowane są wyzwolić całe terytorium chińskie. M. in. również - Hainan, Formozę i Tybet. Można nie wątpić, że zadanie to wykonają.

W konkluzji „Prawda” stwierdza: „fakt nawiązania przez Anglię i inne kraje kapitalistyczne stosunków dyplomatycznych z Chińską Republiką Ludową jest przekonującym dowodem fiaska planów tych kol imperialistycznych, które marzyły jeszcze o przywróceniu w Chinach reżimu kolonialnego, jest świadectwem dalszego umocnienia się sytuacji międzynarodowej Chińskiej Republiki Ludowej.

„Interes atlantycki”

Wuj Sam do uczestników paktu atlantyckiego:
My wam damy mięso końskie - a wy nam dacie w zamian mięso armatnie!

(Land og Folk)

Studenci z całego świata z wizytą w Moskwie

MOSKWA (PAP) — Na zaproszenie Antyfaszystowskiego Komitetu Młodzieży Radzieckiej przybyła do Moskwy delegacja Międzynarodowego Związku Studentów, w której skład wchodzi m. in. przedstawiciele studentów Anglii, Indii, Rumunii, Ekwadoru itd. Goście zapoznali się z życiem i nauką studentów radzieckich.

W sobotę w klubie Uniwersytetu Moskiewskiego odbyło się spotkanie delegatów z przedstawicielami młodzieży studiującej na Uniwersytecie Moskiewskim. Goście, serdecznie powitani przez zgromadzoną młodzież, opowiedzieli o życiu i walce demokratycznych organizacji studenckich za granicą o pokój i lepszą przyszłość.

Ruch demokratyczny w Afryce staje do walki z imperializmem

PARYŻ (PAP). W Paryżu odbyła się konferencja prasowa, na której sekretarz generalny Demokratycznego Zrzeszenia Afrykańskiego d'Arbousier odpowiedział na szereg pytań w związku z głodówką 8-miu przywódców tego zrzeszenia.

D'Arbousier stwierdził, że przywódcy Demokratycznego Zrzeszenia Afrykańskiego, osadzeni w więzieniu w Grand - Bassan ogłosili głodówkę na znak protestu przeciwko bezprawnemu ich aresztowaniu i długiemu przetrzymywaniu w więzieniu bez rozprawy i śledztwa. Jednakże — jak zaznaczył d'Arbousier — decyzja ich wykracza poza ramy ich spraw osobistych. Przywódcy Demokratycznego Zrzeszenia Afrykańskiego ogłosili strajk głodowy na znak protestu przeciwko represjom, którym od wielu miesięcy władze odpowiadają na rozwój ruchu demokratycznego.

swoisty apel, wyrażając swą solidarność z aresztowanymi przywódcami.

Na zakończenie, mówca wyraził przekonanie, że solidarność narodu francuskiego, która znalazła wyraz w utworzeniu komitetu obrony ofiar represji kolonialnych w Afryce oraz solidarność mas pracujących innych krajów spowoduje, iż knowania reakcji kolonialnej zakończą się fiaskiem.

MOSKWA (PAP). „Prawda” w artykule pióra znanego publicyisty Wiktorowa komentuje rozpoczynającą się w dniu 9 bm. w Colombo na Cejlonie, konferencję ministrów spraw zagranicznych t. zw. brytyjskiej wspólnoty narodów.

Charakteryzując sytuację międzynarodową w jakiej konferencja ta została zwołana, „Prawda” stwierdza,

że zbiera się ona w chwili zastrzeżenia się sprzeżności anglo - amerykańskiej. Wspólna nienawidnie rządzących kol krajów kapitalistycznych do sprawy pokoju, do krajów które wkroczyły na drogę socjalizmu, nie usuwa tych głębokich, wewnętrznych przeciwności. Wymownym świadectwem antyangielskiej polityki USA w Europie, są stałe tarcia w tzw. organizacji europejskiej współpracy gospodarczej, gdzie Stany Zjednoczone konsekwentnie montują front przeciwko Anglii.

Znamienne są również toczące się obecnie rokowania między Bidault i ambasadorem amerykańskim w Paryżu w sprawie utworzenia kombinatu Zagłębia Ruhry — Lotaryngia — Luksemburg, który w myśl intencji USA, ma stanowić przeciwną jej konkurenta dla angielskiego przemysłu hutniczego. Dziennik cytuje również wypowiedź czasopisma brytyjskiego „New Statesman and Nation” o amerykańskich planach organizacji „Europy bez Anglii”.

Walka między Ameryką i Anglią — pisze „Prawda” — toczy się nie tylko na terenie Europy, lecz i w Azji, gdzie Anglia usiłuje przeciwstawić się wzrastającym wpływom USA w krajach imperium brytyjskiego. Niedawna porażka labourzystów australijskich i nowozelandzkich wielu komentatorów zagranicznych ocenia jako zwycięstwo partii promerykańskiej. Dziennik przytacza niedawne niezwykle charakterystyczne oświadczenie australijskiego ministra spraw zagranicznych Spendera, który mówiąc o głównych krajach powołanych do kierowania polityką w Azji południowo - wschodniej, wymienił Australię i Stany Zjednoczone, natomiast zupełnie pominał Anglię.

Konferencja ministrów spraw zagranicznych imperium brytyjskiego w Colombo — ciągnie dalej „Prawda” — odzwierciedla dwie tendencje w polityce imperializmu brytyjskiego: Z jednej strony dążenie do wznowienia walki przeciwko ruchowi narodowo - wyzwoleniemu w krajach Azji i Oceanu Spokojnego, z drugiej zaś strony — dążenie do wzmocnienia osłabionych pozycji brytyjskich przez zwalczanie wpływów USA.

Walka dwóch imperializmów anglosaskich o strefy wpływów w Europie i w Azji

Kuliszy narady brytyjskich ministrów dominialnych w Colombo

PEKIN (PAP) — Agencja prasowa Nowych Chin donosi: Minister Spraw Zagranicznych Chińskiej Republiki Ludowej, Czu - En - Lai, skierował do przewodniczącego Zgromadzenia Ogólnego ONZ — Romulo, sekretarza generalnego ONZ — Trygwe Lie oraz do członków Rady Bezpieczeństwa, a mianowicie do ZSRR, Stanów Zjednoczonych, Francji, Wielkiej Brytanii, Ekwadoru, Indii, Kuby, Egiptu i Norwegii — następującą depezę:

Centralny rząd Chińskiej Republiki Ludowej uważa, że obecność delegatów niedobitków chińskiej reakcyjnej kliki kuomintangowskiej w Radzie Bezpieczeństwa jest sprzeczna z prawem.

Zdaniem centralnego rządu Chińskiej Republiki Ludowej wspomniani wyżej delegaci kuomintangowscy powinni być wydaleni z Rady Bezpieczeństwa. Centralny rząd Chińskiej Republiki Ludowej wyraża nadzieję, że stanowisko centralnego rządu Chińskiej Republiki Ludowej będzie wzięte pod uwagę, i odpowiednie środki zostaną zastosowane w celu wydalenia delegatów kuomintangowskich z Rady Bezpieczeństwa.

„Prawda” podkreśla, iż na tym jednak nie wyczerpuje się porządek dziennej obrad. Jak stwierdza prasa brytyjska, konferencja w Colombo winna przyczynić się za wszelką cenę do zacieśnienia więzi i współpracy między krajami imperium brytyjskiego, przy czym współpracy nie tylko politycznej, lecz i gospodarczej. Prasa brytyjska nie ukrywa, że na konferencji zostaną obszernie omówione stosunki wzajemne między strefą szterlingową a strefą dolarową pod kątem widzenia wykładów rządu angielskiego przeciwstawienia się gospodarce penetracji USA do krajów strefy szterlingowej.

Konferencja w Colombo — konkluduje „Prawda” — powinna wzmocnić czujność wszystkich zwolenników pokoju, albowiem jest ona nowym przedsięwzięciem, zmierzającym do dalszego rozszerzenia na obszar Oceanu Spokojnego, tej agresywnej polityki, którą oboz imperialistyczny realizuje pod płaszczykiem paktu atlantyckiego.

Niedobitki reakcyjnego Kuomintangu nie mogą reprezentować Chin Ludowych w Radzie Bezpieczeństwa

Centralny rząd Chińskiej Republiki Ludowej uważa, że obecność delegatów niedobitków chińskiej reakcyjnej kliki kuomintangowskiej w Radzie Bezpieczeństwa jest sprzeczna z prawem.

Zdaniem centralnego rządu Chińskiej Republiki Ludowej wspomniani wyżej delegaci kuomintangowscy powinni być wydaleni z Rady Bezpieczeństwa. Centralny rząd Chińskiej Republiki Ludowej wyraża nadzieję, że stanowisko centralnego rządu Chińskiej Republiki Ludowej będzie wzięte pod uwagę, i odpowiednie środki zostaną zastosowane w celu wydalenia delegatów kuomintangowskich z Rady Bezpieczeństwa.

„Pożyczka zwycięstwa” w Chinach cieszy się wielkim powodzeniem

PEKIN (PAP) — Agencja Nowych Chin donosi, że emitowana przez rząd Chin Ludowych „Pożyczka Zwycięstwa” cieszy się dużym powodzeniem. W pierwszym dniu realizacji pożyczki — 5 stycznia — w całym kraju sprzedano około miliona sztuk obligacji.

Norwegia uznaje rząd Chin Ludowych

OSLO (PAP). — Dzienniki donoszą, iż rząd norweski postanowił nawiązać stosunki dyplomatyczne z Chińską Republiką Ludową, wyrażając gotowość wysłania swego przedstawiciela do Pekinu.

Potężne manifestacje w Zagłębiu Ruhry przeciw agresywnej polityce anglosaskich okupantów

BERLIN (PAP). W Dusseldorfie odbyła się potężna manifestacja robotników Zagłębia Ruhry na znak protestu przeciwko statutowi Zagłębia Ruhry, remilitaryzacji Niemiec Zachodnich oraz przeciwko polityce anglo - amerykańskiej władz okupacyjnych i marionetkowego rządu z Bonn. Przemówienia wygłosili: —

Max Reimann w imieniu KPD, Ma tern — w imieniu SED oraz przedstawiciele partii komunistycznych Francji, Belgii, Holandii i Szwecji. Podobne zebrania odbyły się również w innych miastach Zagłębia Ruhry, a w szczególności w Essen i w Dortmund.

Hitlerowcy rządzą w Austrii Dalsze obsadzanie aparatu państwowego byłymi urzędnikami gestapo

WIEDEŃ (PAP). Prasa wiedeńska zamieszcza materiały, świadczące o aktywizacji elementów faszystowskich w Austrii, które coraz częściej przenikają na wysokie stanowiska w aparacie państwowym. Jakkolwiek upłynęły już 4 lata od chwili wyzwolenia Austrii, władze austriackie — jak podkreśla prasa demokratyczna — nie wywiązały się ze swich zobowiązań w dziedzinie demazyfikacji aparatu państwowego.

Tak np. szefem policji w Florisdorfie (robotnicza dzielnica Wiednia) jest rotmistrz Karl Weiss, który „wyróżnił się” w czasie powstania lutowego w roku 1934. Robotnicy wiedeńscy dobrze pamiętają Weissa, który w bestialski sposób znechęcał nad schutzbundowcami w czasie ich przestępczości.

Komunistyczna Partia Cejlonu zwołuje Konferencję Pokojową

KALKUTA (Telepress). — 14 i 15 stycznia odbędzie się w Colombo Konferencja Pokojowa, zwołana przez Cejlońską Partię Komunistyczną. Obrady konferencji będą miały miejsce podczas sesji brytyjskiej Wspólnoty Narodów, w której wezmą udział brytyjski minister spraw zagranicznych Bevin oraz hinduski premier Pandit Nehru. Władze cejlońskie czynią przegotowanie do przeszkodzenia Konferencji Pokojowej zwołanej przez KP Cejlonu. Policja Cejlonu otrzymała specjalne instrukcje w sprawie okupowania wszystkich ważnych budynków w Colombo oraz głównych miastach. Wszystkie osoby, wjeżdżające do Colombo przechodzą przez surową kontrolę. „Elementy niepożądane” nie otrzymują pozwolenia na wjazd do miasta.

Prasa postępową podkreśla, że ministerstwo spraw wewnętrznych Austrii zwalnia z policyj i żandarmerii osoby o poglądach demokratycznych, zastępując ich byłymi hitlerowcami i faszystami z dawnej Heimwehry. Członek Sądu Okręgowego Stanzel był za czasów hitlerowskich wysokim urzędnikiem „imperialnego” ministerstwa sprawiedliwości. Niedawno otrzymał na nominację na kierownika wydziału w ministerstwie sprawiedliwości. Wszystkie te bynajmniej niekompletne dane — jak podkreślają dzienniki — dowodzą kłamliwości zapewnień władz austriackich, jakoby w Austrii przeprowadzono „demokratyzację” aparatu państwowego.

Wart Pac — pałaca

Truman wygwizdany w Kongresie

WASZYNGTON (PAP). — Niedawne oredzie prezydenta Trumana do Kongresu, poświęcone omówie-

niu sytuacji w Stanach Zjednoczonych, wywołało dość żywe komentarze.

Na ogół ocenia się je jako podkrotowane przede wszystkim względami na przypadające w listopadzie wybory do Kongresu.

W czasie odczytywania tego oredzia, gdy Truman stwierdził, że obecny deficyt budżetowy jest następstwem decyzji powziętych przez 80 kongres — kontrolowany przez republikanów i przewidywanej olniżkę podatków, republikanie krzykami i gwizdami zagłuszyli sło wa Trumana, który część swego oredzia musiał powtórzyć.

Przywódcy republikanów w Izbie Reprezentantów Martin oświadczył, że oredzie Trumana było „chwytym politycznym, przy którego pomocy usiłowano naród wprowadzić w błąd”.

Postępowy związek robotników elektrotechnicznych ogłosił deklarację, w której zarzucił Trumanowi, iż w sposób cyniczny wykręca się od zajęcia stanowiska w sprawie uchylecia antyrobotniczej ustawy Tafta - Hartley'a. Deklaracja stwierdza, że Truman „prowadzi ta nią grę wokół tego zagadnienia, do tyżącego dalszego istnienia wolnych związków zawodowych w Stanach Zjednoczonych”.

Jak donosi Agencja Associated Press, giełda zareagowała na ogół pozytywnie na oredzie Trumana, o kreślając je jako „konstruktywne”. Niektórzy przedstawiciele kół finansowych oświadczyli, że „tego właśnie po oredziu się spodziewali”.

O funkcjach dyktatury proletariatu wypełnianych przez ustrój demokracji ludowej

Leninizm uczy, że jedynie przez dyktaturę proletariatu możliwa jest rewolucyjna przebudowa społeczeństwa kapitalistycznego w społeczeństwo komunistyczne. Oczywiście, zaznacza Lenin, przejście od kapitalizmu do komunizmu musi siłą rzeczy stworzyć różnorodność form politycznych, „ale istota pozostanie przy tym jedna i ta sama: dyktatura proletariatu”.

Leninowska teoria dyktatury proletariatu — uczy Towarzysz Stalin — nie jest teorią czysto „rosyjską”, lecz teorią, stosującą się do wszystkich krajów.

Revolucja może i bez dyktatury proletariatu zwyciężyć burżuazję, obalić jej władzę. Ale bez dyktatury proletariatu rewolucja nie jest w stanie zdławić oporu burżuazji, utrzymać wywalczony zwycięstwo, ani też pójść dalej aż do ostatecznego zwycięstwa socjalizmu.

Teoretyczne tezy Lenina i Stalina o międzynarodowym znaczeniu dyktatury proletariatu, jako istotnej treści rozmaitych politycznych form przejścia od kapitalizmu do socjalizmu znalazły dobitne potwierdzenie w fakcie zwycięstwa ustroju demokracji ludowej w szeregu krajów Europy i Azji. Towar-

zys Stalin uczy, że ustrój krajów demokracji ludowej wypełnia funkcje dyktatury proletariatu i że państwa demokracji ludowej są jedną z form dyktatury proletariatu.

Jedynie w świetle leninowsko-stalinowskiej nauki o dyktaturze proletariatu można pojąć prawdziwość charakteru państwowej w krajach demokracji ludowej — w Polsce, Czechosłowacji, na Węgrzech, w Rumunii, w Albanii, oraz funkcje, które wypełnia utrwalony w tych krajach ustrój demokracji ludowej.

Doświadczenia budownictwa państwowego, gospodarczego i kulturalnego w tych krajach świadczą, że istniejący w nich ustrój wypełnia wszystkie zasadnicze funkcje dyktatury proletariatu, a więc — wykorzystanie władzy proletariatu w celu zdławienia wyzyskiwaczy i obrony kraju, w celu zacieśnienia więzów z proletariatem innych krajów; umocnienie sojuszu klasy robotniczej z masami pracującymi miast i wsi i wciągnięcie tych mas do udziału w budownictwie socjalistycznym; zorganizowanie socjalizmu, likwidacja klas i przejście do bezklasowego społeczeństwa socjalistycznego.

Zwycięska walka krajów demokracji ludowej z odchyleniami pravicowymi i nacjonalistycznymi

Od pierwszych dni swego istnienia państwa ludowo-demokratyczne musiały dawać opór elementom reakcyjnym. Istniejące wewnątrz tych krajów siły kontrrewolucyjne, początkowo o znacznym ciężarze gatunkowym, toczyły, przy poparciu imperialistów z zagranicy, zaciętą walkę przeciw nowej władzy, dążąc do odzyskania swych dawnych pozycji. Kraje demokracji ludowej stoczyły poważną walkę ze wszystkimi tymi siłami i oparły się ich atakom.

Walka ta, która przebiegała w specyficznych warunkach historycznych nie nosiła charakteru otwartej wojny domowej. Elementy pravicowe — oportunistyczne w szeregach niektórych partii komunistycznych i robotniczych zaczęły głosić szkodliwe poglądy o „odrębnej” drodze budowania socjalizmu w tych krajach, o możliwości „pokojowego” wstąpienia kapitalizmu w socjalizm”. Tak np. w szeregach Polskiej Partii Robotniczej oportunisty pravicowi i odchylnicy nacjonalistyczni zaczęli głosić pogląd, że historyczne doświadczenia budownictwa

socjalistycznego w Związku Radzieckim nie nadają się do zastosowania w warunkach Polski. Wyszukiwali oni, „koncepty polskiej drogi rozwojowej do socjalizmu”, w myśl, której rozwój stosunków społeczno-politycznych w Polsce mógłby się odbywać na drodze pokojowej, bez dyktatury proletariatu.

Praktyka życia politycznego obalila ten oportunistyczny punkt widzenia nie tylko w Polsce, lecz również w innych krajach demokracji ludowej. Samo życie wykazało, że rozwój tych krajów na drodze do socjalizmu odbywa się w warunkach zaciętej walki klasowej i wymaga od organów władzy ludowej zdecydowanych kroków w celu pokrzyżowania planów klas wyzyskiwających i zdławienia tych klas.

Lenin uczy, że okres przejściowy od kapitalizmu do komunizmu, to cała epoka historyczna, w czasie której „wyzyskiwacze nieuchronnie żyją nadzieje restauracji a na dzieła ta przestacza się w próby restauracji”.

Po obaleniu burżuazji walka klasowa nie wygasa, lecz bardziej się zaostrza

Zapewno doświadczenia walki o zwycięstwo socjalizmu w ZSRR, jak i praktyka budowania podstaw socjalizmu w krajach demokracji ludowej potwierdziły całkowicie powyższą tezę Lenina.

Tak np. wiadomo, że we wrze-

śniu 1944 roku w początkach istnienia władzy ludowej w Bułgarii reakcyjne koła oficerskie zorganizowały bunt zbrojny przeciwko rządowi Frontu Ojczyźnianego.

W okresie późniejszym w myśl dyrektyw i pod kierownictwem im-

L. BARANOW

perialistów anglo-amerykańskich siły reakcyjne w Bułgarii niejednokrotnie snuły plany powstania zbrojnego. Wiadomo również, że i w Polsce po ugruntowaniu się władzy ludowej elementy reakcyjne z Mikołajczykiem na czele przez dłuższy czas nie składali broni w nadziei, że uda im się przywrócić porządek kapitalistyczny. Przy wydanej pomocy tychże imperialistów anglo-amerykańskich reakcjonisci czechosłowaccy niejednokrotnie podejmowali próby obalenia ustroju ludowo-demokratycznego. Podobnie rzecz miała się w Rumunii, na Węgrzech i w Albanii.

O tym, że burżuazja w krajach demokracji ludowej nie zrezygnowała z dążenia do restauracji kapitalizmu, świadczą najwymowniej wroga działalność szpiegowską Rajka i jego współpracowników na Węgrzech, jak również destrukcyjna robota zbrodniarza stanu Trajcego Kostowa i jego pomocników w Bułgarii. Procesy sądowe tych zdrajców ujawniły metody stosowane przez węgierskich i bułgarskich reakcjonistów oraz imperialistów anglo-amerykańskich, którzy postawili sobie za cel zlikwi-

dowanie ustroju demokracji ludowej, przywrócenie na Węgrzech i w Bułgarii władzy burżuazji i obszarników oraz przeistoczenie tych krajów w kolonie mocarstw imperialistycznych. W charakterze wykonawców ciemnych spiskowych planów, z którymi noszą się imperialiści anglo-amerykańscy wystąpiła tym razem sprze-dajna kilka faszystowsko-gestapowska Tito — Rankowicza.

Wszystkie te przykłady świadczą niezbicie, że po obaleniu burżuazji i zdobyciu władzy przez proletariat walka klasowa w danym kraju nie tylko nie wygasa, lecz jeszcze bardziej się zaostrza.

W krajach demokracji ludowej nie wynika potrzeba masowego, zbrojnego zdławienia wyzyskiwaczy, jak o miało miejsce w ZSRR, jednakże nie oznacza to bynajmniej, aby między treścią klasową dyktatury proletariatu w formie radzieckiej i w formie demokracji ludowej istniała zasadnicza różnica. Istnieje jedynie różnica w warunkach międzynarodowych i wewnętrznych, w których powstały i rozwijają się te dwie formy dyktatury proletariatu.

Sojusz klasy robotniczej z pracującym chłopstwem

Klasa robotnicza wyżej wymienionych krajów w sojuszu z chłopstwem i pod kierownictwem partii komunistycznych i robotniczych wprowadziła dyktaturę proletariatu w formie republik ludowych i ludowo-demokratycznych. Jak oświadczył Georgi Dimitrow, państwo ludowo-demokratyczne może i powinno w danych warunkach historycznych „złamać opór obalonych kapitalistów i wielkich obszarników, dławić i likwidować ich próby przywrócenia władzy kapitalu”. Taka jest pierwsza funkcja wykonywana z powodzeniem przez ustrój demokracji ludowej, jako nowej formy dyktatury proletariatu.

Ustrój demokracji ludowej wypełnia również inną funkcję dyktatury proletariatu, funkcję umocnienia sojuszu klasy robotniczej z masami pracującymi miast i wsi i zmobilizowania ich wysiłków do budownictwa socjalistycznego.

Lenin uznał realizację sojuszu klasy robotniczej z chłopstwem za najwyższą zasadę dyktatury proletariatu. Dyktatura proletariatu jest szczególną formą sojuszu klasowego między proletariatem i chłopstwem. „Ta

szczególna forma sojuszu, polega na tym — zaznacza towarzysz Stalin — że siłą kierowniczą tego sojuszu jest proletariat”. Celem tego sojuszu jest obalenie władzy kapitalu i zdławienie oporu burżuazji, jest zbudowanie i wzmocnienie socjalizmu, zlikwidowanie podziału społeczeństwa na klasy, i zniesienie przyczyn rodzących wyzysk człowieka przez czołowieka.

Polityka prowadzona w krajach demokracji ludowej w stosunku do mas pracujących miast i wsi świadczy, że myśli leninowsko-stalinowskie, o szczególnej formie klasowego sojuszu między klasą robotniczą i chłopstwem z powodzeniem wcielane są w życie.

Szeroki udział pracującego chłopstwa i inteligencji w życiu politycznym, zjednoczenie przytłaczającej większości chłopstwa w rozmaitych typach spółdzielczości, utworzenie pierwszych wielkich gospodarstw zespołowych w krajach demokracji ludowej — wszystko to stanowi niezbity dowód, że klasa robotnicza z powodzeniem wciąga masę pracującą do aktywnego budownictwa socjalistycznego.

Walka z kapitalistami wiejskimi

W celu wzmocnienia sojuszu klasy robotniczej z pracującym chłopstwem rządy ludowo-demokratyczne realizują praktyczne kroki w dziedzinie ograniczania i wypierania elementów kapitalistycznych na wsi (odpowiednia polityka podatkowa, polityka w dziedzinie skupu zboża, oczyszczania organizacji spółdzielczych i innych z elementów kułackich i spekulacyjnych itd.). We wszystkich krajach demokracji ludowej zbudowano już gęstą sieć ośrodków maszynowych, które są trwałym ogniwem łączącym miasto ze wsią, łączącym klasę robotniczą z chłopstwem. Tak np. na terenie Węgier ludowo-demokratycznych istnieje obecnie 220 ośrodków maszynowych rozporządzających potężnym

taborem traktorowym i innymi maszynami rolniczymi. Z każdym dniem wzrasta sieć ośrodków maszynowych i spółdzielni produkcyjnych również i w innych krajach demokracji ludowej.

Ustrój demokracji ludowej, jako forma dyktatury proletariatu stwarza wszelkie niezbędne warunki dla praktycznej realizacji przez klasę robotniczą ściśle klasowej polityki w stosunku do rozmaitych warstw chłopstwa. Kierując się doświadczeniami WKP(b), partii komunistycznej i robotniczej krajów demokracji ludowej realizują politykę sojuszu klasy robotniczej ze średnio- i wielkim chłopstwem w oparciu o biedotę wiejską i toczą zdecydowaną walkę z kułactwem.

Władza ludu — narzędziem budowy socjalizmu

Ustrój demokracji ludowej realizuje również trzecią zasadniczą funkcję dyktatury proletariatu: wyzyskanie przez klasę robotniczą władzy dla zbudowania socjalizmu. Konstytucje krajów demokracji ludowej oraz programy partii komunistycznych i robotniczych tych krajów głoszą, że państwa robotniczych i pracujących chłopów uważają za swe zadanie zbudowanie socjalizmu. Kraje demokracji ludowej odbudowują i rozwijają z powodzeniem swą gospodarkę narodową, zakładają podwaliny socjalizmu, rozwijają kulturę — narodową w formie, socjalistyczną w treści. Wśród szerokiej mas ludności wzrasta entuzjazm pracy, który znajduje wyraz we współzawodnictwie socjalistycznym we wszystkich dziedzinach gospodarki narodowej.

W oparciu o przyjaźń z Związkiem Radzieckim, korzystając z jego wydanej pomocy i z bogatych doświadczeń radzieckiego budownictwa państwowego, rządy młodych demokracji ludowych przeprowadziły nacjonalizację wielkiego i średniego przemysłu oraz reformę rolną. Tym samym zlikwidowano w krajach demokracji ludowej podstawy istnienia kapitalistów i obszarników i zapewniono suwerenność i niezależność narodów, stworzono warunki budownictwa socjalistycznego. Po zlikwidowaniu renouansu kapitalistów i obszarników, po skoncentro-

ju demokracji ludowej realizuje się praktycznie budowę podstaw socjalizmu, przy czym rolę kierowniczą odgrywa tu partia komunistyczna i robotnicza.

Wiadomo, że w większości krajów demokracji ludowej na obecnym etapie ich rozwoju obok partii komu-

nistycznych i robotniczych istnieją i współpracują z nimi również i inne partie polityczne. Jednakże, jak tego dowiodły niejednokrotnie wybory do najwyższych i lokalnych organów władzy, przytłaczająca większość ludności tych krajów uznaje kierowniczą rolę komunistów.

Pomoc i przykład ZSRR ułatwia krajom demokracji ludowej marsz do socjalizmu

Po wkroczeniu na drogę budownictwa socjalistycznego kraje demokracji ludowej korzystają z wielkich doświadczeń historycznych ZSRR, z tego bratniego, potężnego poparcia. Prowadzona przez rządy ludowo-demokratyczne polityka gospodarcza oraz konkretne drogi, którymi kroczą kraje demokracji ludowej do stworzenia podstaw socjalizmu zachowują we wszystkich najistotniejszych kwestiach cechy przeprowadzonej w swoim czasie w ZSRR nowej polityki ekonomicznej.

Z faktu, że kraje demokracji ludowej stosują doświadczenia kraju zwycięskiego socjalizmu i korzystają z jego poparcia, jako też z faktu, że nie muszą one budować socjalizmu w warunkach osamotnienia, jak to wypadło czynić narodom ZSRR, — wynika główna i decydująca odmienność warunków, w których powstały i rozwijają się demokracje ludowe.

Z inicjatywy towarzysza Stalina stworzono taki system stosunków go-

spodarczych Związku Radzieckiego z krajami demokracji ludowej, który zapewnia bratnią współpracę oraz koordynację planów gospodarczych.

Pomoc naukowo-techniczna udzielana przez Związek Radziecki krajom demokracji ludowej pozwala im osiągnąć w krótkim czasie poziom współczesnej produkującej nauki, techniki i kultury.

Wydarzeniem na miarę historyczną jest powstanie Chińskiej Republiki Ludowej, która podważała pod stawy imperializmu w Azji. Chińska Republika Ludowa jako forma dyktatury demokracji ludowej stawia sobie na współczesnym etapie za zadanie zespolenie całego narodu chińskiego w celu ostatecznego wyzwolenia kraju spod zależności imperialistycznej i rozwoju swego przemysłu narodowego w celu dalszego marszu do socjalizmu. Walka narodu chińskiego stanowi wzór dla wszystkich narodów kolonialnych i podległych, walczących o swe wyzwolenie narodowe.

Demokracja dla ludu — dyktatura nad reakcją

„Demokracja dla ludu i dyktatura nad reakcją — mówi przywódca Partii Komunistycznej Chin, Mao Tse-tung — stanowią łącznie dyktaturę demokracji ludowej... Podstawą dyktatury demokracji ludowej jest sojusz klasy robotniczej, chłopstwa i drobnej burżuazji miejskiej, a przede wszystkim sojusz klasy robotniczej i chłopstwa, gdyż stanowią one 80—90 proc. ludności chińskiej... Przejście od nowej demokracji do socjalizmu zależy głównie od sojuszu tych dwóch klas. Dyktaturą demokracji ludowej kierować powinna

klasa robotnicza...”

Mao Tse-tung wskazuje na trzy zasadnicze warunki, które zapewniły zwycięstwo rewolucji chińskiej:

- 1) Partia zdyscyplinowana, uzbrojona w teorie Marksa, Engelsa, Lenina i Stalina, stosująca metodę samokrytyki i ściśle związana z masami;
- 2) Armia, będąca pod dowództwem tej partii;
- 3) Jednolity front rozmaitych rewolucyjnych warstw społecznych i grup kierowanych przez tę partię.

Zacieśnianie przyjaźni i współpracy z ZSRR pierwszym warunkiem zwycięstwa

Ustrój demokracji ludowej może wypełniać funkcje dyktatury proletariatu jedynie pod warunkiem zachowania i zacieśnienia więzów przyjaźni ze Związkiem Radzieckim i z całym obozem socjalizmu i demokracji. Jakikolwiek odstąpienie od tych warunków prowadzi nieuchronnie do obozu imperializmu. Świadczy o tym wymownie przykład Jugosławii; burżuazyjno-nacjonalistyczna, faszystowsko-gestapowska klika Tito-Rankowicza, która zdezercerowała do obozu imperializmu, do obozu faszystów, zaprzedała naród jugosła-

wiański imperialistom anglo-amerykańskim.

Zdając sobie doskonale sprawę z doniosłej roli i znaczenia Związku Radzieckiego dla losów swoich narodów, rządy i organizacje społeczne krajów demokracji ludowej jak najwydatniej zacieśniają więzy przyjaźni i współpracy z ZSRR, z całym obozem socjalizmu i demokracji. Jest to najtrwalsza gwarancja rozwoju krajów demokracji ludowej na drodze do socjalizmu.

(„Prawda” z dn. 5 stycznia 1950 r.)

Na marginesie

Nędza farmerów w USA

W południowych stanach USA znajdują się w sytuacji wprost katastrofalnej. Farmerzy dzierżawią uprawiane skrawki ziemi od bogatych właścicieli, którzy — tytułem opłaty dzierżawnej — pobierają 50 proc. (!) zebranych plonów. Za dostarczenie maszyn rolniczych oraz nędznych pomieszczeń mieszkalnych, właściciele zabierają farmerów znaczną część pozostałej połowy zbiorów.

Farmerzy, którzy, wraz ze swymi żonami i dziećmi, pracują ciężko od świtu do późnej nocy, mają przeciętnie 2700 dolarów oszczędności rocznie. — podczas gdy według obliczeń burżuazyjnych nawet ekonomistów — minimum kosztów utrzymania wynosi w USA na rodzinie 4.000 dolarów rocznie.

Miliony tych drobnych farmerów — pisze „Daily Worker” — wegetują w nieopisaną nędzę. Okropne warunki mieszkaniowe, brak higieny, chroniczne niedojadanie — wszystko to powoduje szybki upadek sił i rozmaite zachorowania. Zdarzają się dość często nawet wypadki tyfusowi plamistego. Lecz zaledwie dziesiąta część chorych ma możliwość leczenia szpitalnego.

„Daily Worker” podkreśla, że wyzyskiwani farmerzy nie mają żadnych prawnych środków obrony i uzależnieni są całkowicie od samowoli wielkich właścicieli ziemskich oraz banków, z którymi ci posiadacze są finansowo związani.

Tak żyją miliony ludności rolniczej w kraju dolarowej „demokracji”.

Zwycięskie walki partyzantów w Vietnamie

NOWY JORK (PAP). — Na odby- tym na wyzwolonych terenach Vietnamu kongresie związków zawodowych podano do wiadomości, że w kontrolowanych przez Francuzów południowych prowincjach Indochin, specjalne grupy do walki ekonomicznej zniszczyły w ciągu ubie-

głych trzech lat 15 tysięcy akrów plantacji kakaowki i 25 tysięcy ton nagromadzonych zapasów kakaowki, wysadziły w powietrze ponad 300 mostów, rozbiły 100 lokomotyw i 461 wagonów towarowych oraz uszkodziły tor kolejowy na przestrzeni 1500 mil.

Kawa — wrogiem Anglii

Rząd brytyjski w ramach marszallowskiego „planu ograniczeń i wyrzeżeń” — wstrzymał zupełnie przywóz kawy...

John Bull: Obywatelu, kawa to wróg Anglii! (Land og Folk)

Kronika m. Radomska

- WAŻNIEJSZE TELEFONY**
 10 — Straż Pożarna
 11 — Urząd Bezp. Publiczn.
 12 — „Głos Radomszczański”
 12 — R. S. W. „Prasa”
 13 — Powiat. Komenda M.O.
 35 — Komitet Powiat. PZPR
 51 — Miejski Komisariat MO.
 91 — Starostwo Powiatowe
 50 — Szpital Powiatowy
 163 — Pogotowie Ratunkowe PCK.

KINA:
KINO „WOLNOŚĆ”
 wyświetla film produkcji francuskiej pt. „Kulisy Ringów”. Początek seansów o godz. 17 i 19 w niedzielę i święta godz. 10, 12, 15, 17 i 19.

Adres Redakcji i Administracji
 „Głos Radomszczański”
 Radomsko, ul. Reymonta Nr 39

Z życia Partii

RADOMSKO. — W poniedziałek, 9 bm. o godzinie 17 w sali Komitetu Powiatowego PZPR odbędzie się zebranie Komitetu Miejskiego PZPR.

We wtorek, 10 bm. o godzinie 17 w sali Komitetu Powiatowego PZPR odbędzie się zebranie członków sekcji spółdzielczej.

Reorganizacja działalności Związku Nauczycielstwa Polskiego

Pierwsza konferencja Zakładowych Organizacji Związkowych w Piotrkowie

Przed kilku dniami odbyła się w sali Inspektoratu Szkolnego I Konferencja przewodniczących Zakładowych i Międzyzakładowych Organizacji Związkowych Związku Naucz. Polskiego na naszym terenie. Należy zaznaczyć, że dotychczasową podstawową komórką ZNP było „Ognisko”, skupiające w swych szeregach nauczycieli z miasta lub powiatu. Takie „Ognisko” posiadające bardzo często kilkuset członków (jak np. „Ognisko” miejskie w Piotrkowie), nie mogło w należyty sposób oddziaływać na swych członków.

Ostatnio cała praca Związku Nauczycielstwa Polskiego została gruntownie zreorganizowana. Mianowicie przy każdej szkole powstała nowa czy średniej na terenie Piotrkowa stworzono odrębne komórki organizacyjne ZNP, skupiające tylko nauczycieli danego zakładu naukowego. Komórki te otrzymały nazwę ZOZ-ów, czyli Zakładowych Organizacji Związkowych. Podobnie przedstawia się sprawa na terenie powiatu, z tą jednak różnicą, że tu powstały ZOZ-y, czyli Międzyzakładowe Organizacje Związkowe, skupiają

ce nauczycieli kilku okolicznych szkół wiejskich. Zarówno ZOZ jak i MOZ mają przed sobą bardzo poważne zadania, z którymi zapoznano się na I Konferencji ZOZ w Piotrkowie, jaka odbyła się 5 bm. Każdy ZOZ posiada przeliczenie kilkunastu członków, którzy wybierają spośród siebie zarząd. Zadaniem działalności tych komórek polega poza pracą czysto obywatelską na kształceniu swych członków. W tym celu stworzono specjalny roczny kurs szkolenia ideologicznego, oparty na materiałach nadsyłanych co miesiąc przez Ministerstwo Oświaty. Kurs ten obowiązuje jest ukończyć każdy nauczyciel, bez względu na stopień swego wykształcenia zawodowego. Zebrania szkoleniowe odbywać się będą w szkołach miejskich raz na dwa tygodnie, a w szkołach wiejskich raz na miesiąc.

Jak nas informuje Inspektorat Szkolny, kierownikiem szkoleniowym ZOZ i MOZ na terenie naszego miasta i powiatu wybrany został z ramienia Zarządu Powiatowego ZNP ob. Tadeusz Szczepanek.

Reorganizacja pracy i działal-

ności Związku Nauczycielstwa Polskiego na naszym terenie przyczyni się w znacznym stopniu do sprawniejszego funkcjonowania ogniw związkowych i do podwyższenia poziomu świadomości ideologicznej nauczycieli, co nie pozostanie bez wpływu na poziom nauki we wszystkich szkołach. (H. M-a)

Tomaszów przygotowuje się do Ruchomej Wystawy Gospodarczej

W sobotę, w godzinach wieczornych w sali Powiatowej Rady Związków Zawodowych odbyło się organizacyjne posiedzenie lokalnego komitetu Ruchomej Wystawy Gospodarczej, która w najbliższych dniach otwarta zostanie na terenie Tomaszowa. W posiedzeniu, któremu przewodniczył prezes MRN — tow. Zieliński, wzięli udział przedstawiciele wszystkich tomaszowskich zakładów pracy, placówek gospodarczych, władz miejskich, organizacji masowych, związków zawodowych i partii politycznych.

Po zapoznaniu zebranych przez przedstawicieli Komitetu RWG z zadaniami, celem i głównymi założeniami organizacyjnymi wystawy — powołano osobowe składy poszczególnych sekcji, na czele których stanęli: prezydent miasta — tow. Mazurek — sekcja organizacyjna, tow. Radoń — sekcja propagandowo-prasowa, tow. Fafara — sekcja wycieczkowa i tow. Niekraś — sekcja wystawowa regionalnych. Na przewo-

Załoga parowozowni piotrkowskiej wezwała do współzawodnictwa pracowników parowozowni w Kutnie, Ostrowiu Wkp. w Karsznicach i Częstochowie

Na ostatnim posiedzeniu przedstawieli komitetów terenowych współzawodnictwa pracy Parowozowni Głównej w Piotrkowie postanowiono wezwać do współzawodnictwa międzyzakładowego pracowników parowozowni w Kutnie, Ostrowiu Wielkopolskim, Karsznicach i Częstochowie. Współzawodnictwo z parowozownią w Kutnie zostało już przez obydwie strony podpisane i prowadzi się je od 1 stycznia bieżącego roku. Z pracownikami pozostałych parowozowni współzawodnictwo podjęte zostanie dopiero w miesiącu marcu rb.

W współzawodnictwie pod uwagę wzięte będzie zmniejszenie na praw bieżących parowozów, zwiększenie ilości przebiegu kilometrów jednego parowozu pomiędzy okresowym myciem kotłowi.

W dziale warsztatów wagonowych dążyć się będzie do zmniejszenia naprawy bieżącej wagonów towarowych oraz zmniejszenia dni postoju wagonów w rewizji okresowej.

Ponadto pod uwagę wzięte będzie zmniejszenie ilości nieusprawiedliwionych nieobecności pracowników oraz zwrócona zostanie uwaga na podniesienie wykonania planu oszczędnościowego.

Jak nas zapewnia kierownictwo parowozowni piotrkowskiej podjęcie współzawodnictwa przez 5 parowozowni w niemałym stopniu przyczyni się do usprawnienia ruchu kolejowego.

Szkolenie pracowników gminnych w radomszczańskim

Do jednych z najistotniejszych obowiązków pracowników wszystkich urzędów i instytucji należy zaliczyć stałą troskę o podnoszenie własnych kwalifikacji zawodowych i poziomu ideologiczno-politycznego. Zagadnieniu temu poświęcono wiele uwagi na konferencji wójtów i sekretarzy gminnych powiatu radomszczańskiego która odbyła się w ostatnim czasie w Wydziale Powiatowym. W związku z uchwałami podjętymi na tej konferencji zorganizowane zostaną w najbliższych dniach w naszym mieście, jak również w niektórych gminach, zebrania połączone ze szkoleniem.

Pierwsze takie zebranie odbędzie się w Radomsku, w dniu 11 bm. Zebranie to zorganizowane będzie w sali konferencyjnej Wydziału Powiatowego, ewentualnie w świetlicy Związku Młodzieży Polskiej. Uczestnikami tego zebrania będą przede wszystkim pracownicy zatrudnieni w biurach Zarządów Gminnych. Referat ideologiczno-polityczny wygłosi starosta tow. Gabryjelski. Zagadnienia fachowe i społeczno-polityczne omówi przedstawiciel władz wojewódzkich.

Podobne zebrania organizowane będą również w powiecie. Uczestniczyć w nich będą wójtowie, sekretarze gminni, sołtyśi, podsołtyśi, członkowie prezydiów Gminnych Rad Narodowych i członkowie Zarządów Gminnych.

W dniu 12 bm. zebranie połączone ze szkoleniem odbędzie się w Pajęcznie dla gmin: Brzezina, Pajęczno, Rzaśnia, Zamoście. Następne zebrania, które organizowane

będą do dnia 16 bm. odbędzie się w Wielgomłynach dla gmin sąsiednich jak Żytno, Maluszyn. Dalej

Sport w Pabianicach i powiecie na nowej drodze

Sport na terenie Pabianic poszczycić się może dość znacznymi osiągnięciami, jakkolwiek w realizacji uchwał władz odgórnych napotkano na wiele trudności. Najpoważniejszą z nich okazał się brak odpowiednio wyszkolonej kadry instruktorów WF. Szczególnie dano się to odczuć na terenie powiatu łaskiego. Kadry instruktorów wychowania fizycznego w Pabianicach stanowią trenerzy PKS „Włókniarz” oraz kilkunastu sędziów różnych dyscyplin. Wiesz natomiast posiada na terenie całego powiatu jedynie 7 instruktorów. Obecnie kierują oni pracą Ludowych Zespołów Sportowych.

W celu zlikwidowania niedoboru kadry instruktorów na terenie powiatu Inspektorat Kultury Fizycznej w Pabianicach zorganizował szereg kursów doszkalających, między innymi w czerwcu ubiegłego roku miał miejsce 24 godzinny kurs dla kierowników Komisji Prób Odznaki Sportowej. Mimo, że kurs przygotowany był dla dorosłych, jednak większość uczestników rekrutowała się spośród młodzieży szkolnej.

Następnie zorganizowano 60 godzinny kurs w Łasku, który ukończyło 25 uczestników, w tym 5 dziewcząt oraz drugi kurs w Pabianicach, który ukończyło 41 u-

czestników, w tym 9 dziewcząt. Jakkolwiek kursy cieszyły się znacznym powodzeniem (100 procentowa frekwencja) i młodzież wyniosła z nich wiele wiadomości, to jednak stwierdzić trzeba, że kurs w Łasku minął — z celem, ponieważ na tym kursie młodzież wiejska nie dopisała.

W czasie ubiegłego lata rozwinął się sport pływacki połączony z częstymi wycieczkami rowerowymi do odległych nieraz od Pabianic ośrodków wodnych. Kurs pływania ukończyło z „wybitnym” wynikiem ponad 100 chłopców. Lepiej zaawansowani uzyskali dyplomy „przodowników pływania”, dające im prawo przeprowadzenia prób z pływania na „odznakę sportową”.

W ubiegłym roku szkolnym grupa uczniów z Pabianic i Łasku korzystała z krytego basenu pływackiego w Zgierzcu.

W roku 1949 na terenie powiatu pracowały 4 kluby sportowe, jak: PKS — „Włókniarz”, PTC — „Gwardia”, „Spójnia” — Łask — „Włókniarz” — Żelów. Najwybitniejszym z nich okazał się PKS „Włókniarz” z Pabianic.

Na terenie powiatu powstała Powiatowa Rada Sportu Wiejskiego, której zadaniem była opieka nad 15 istniejącymi już w powiecie Lu-

dowymi Zespołami Sportowymi. Brak instruktorów WF na terenie LZS-ów nie pozwolił na uzyskanie tak wysokich wyników, jakimi poszczycić się mogą kluby sportowe Pabianic. Obecnie sytuacja się poprawiła. LZS-y pracują w bieżącym roku według z góry opracowanych planów. Najważniejszym jednak osiągnięciem w ubiegłym roku było na wzięcie łączności między sportowcami wiejskimi i miejskimi. Spodziewamy się, że w bieżącym roku nasi sportowcy nadrobią swe dotychczasowe niedociągnięcia. Wyrz.

„SYMFONIA PRACY” utwór radomszczańskich artystów amatorów

Pracownik „Metalurgii” tow. Henryk Wawrzyniak napisał wiersz pt. „Symfonia pracy”. Dyrygent chóru żeńskiego przy „Metalurgii” ob. Henryk Fajt skomponował do wiersza muzykę. „Symfonia Pracy” została po raz pierwszy wykonana przez chór żeński „Metalurgii” z towarzyszeniem orkiestry „Metalurgii” pod batutą Henryka Dawida. „Symfonia Pracy” dzieło radomszczańskich artystów-amatorów, gorąco odeskana była przez licznie zebraną publiczność na Powiatowym Kursie Świątecznym w Radomsku. K. T.

Klub racjonalizatorów i wynalazców w „Hortensji”

Przed kilku dniami na terenie huty „Hortensja” zorganizowany został Klub Racjonalizatorów i Wynalazców, który w chwili obecnej liczy 18 członków. W skład jego weszli znani na tutejszym terenie przodownicy i racjonalizatorzy oraz naczelny dyrektor zakładów, dyrektor techniczny i przewodniczący Rady Zakładowej.

Już od pierwszej chwili istnienia klubu jego członkowie wykazywali wielką aktywność. Wszystkie pomysły i projekty, które wysunęły zostały przez niektórych robotników, są szczegółowo analizowane, i w wypadku, gdy okazują się realne — kolektywnie opracowywane. Pomysły te są

patrywane są najpierw przez fabryczną komisję usprawnień, a następnie przesyłane do Zarządu Centralnego. Jak nas poinformowano, w opracowaniu znajduje się szereg projektów.

W Radomsku plan zakupu ziemiaków przekroczony

PZGS w Radomsku na zaplanowaną ilość 5.011 ton ziemiaków zakupił 6.073 tony. Ziemiaki te zostały przeznaczone na zaopatrzenie ludności robotniczej miast w Zagłębiu Górnym.

Ogłoszenia drobne

- ZIEBA Jan, wieś Jeżów gm. Krzyżanów pow. Piotrków zagubił książeczkę wojskową wyd. przez RKU—Piotrków.
- SIEROCIŃSKI Ludwik zam. Piotrków zagubił książeczkę wojskową Nr 0405—190, dowód osobisty, kwit na 10.000 zł wpłaconych na skórę, kwit na 5.800, 2 kwity po 3.000.
- LUDWICZAK Józef, wieś Kał, gm. Będków pow. Brzeziny zagubił kartę rejestr. wyd. przez RKU—Brzeziny.
- PUDŁO Jan zam. Piotrków zagubił leg. Zw. Zaw. Nr 4375.
- KUŚ Józef zam. wieś Włodzimierzów gm. Łęczno pow. Piotrków zagubił książeczkę Ubezpieczalni Społecznej.
- OGRODNIK Piotr zam. Sulejów zagubił kartę rejestracyjną wyd. RKU Piotrków.
- WIECZOREK Józef zam. Piotrków zagubił kartę rejestracyjną wydaną przez Kom. S.P. Piotrków.
- MISZTAŁ Szepepan wieś Baby gm. Bogusławice pow. Piotrków, zagubił książeczkę wojskową wydaną przez RKU—Łódź.
- KOSZEWSKI Włodzimierz zam. Piotrków zagubił zgłoszenia do pierwszej rejestracji poborowej.
- PACZEŚ Tomasz wieś Nowiny gm. Będków pow. Brzeziny zagubił kartę rejestracyjną wydaną przez komisję Brzeziny.
- KRAWCZYK Ignacy, wieś Nowiny, gm. Będków, pow. Brzeziny zagubił kartę rejestracyjną wyd. przez komisję Brzeziny.
- JARNECKI Stefan zam. Piotrków zagubił kartę rzemieślniczą wydaną przez Starostwo.

Stalin a zwycięstwo leninizmu w polskim ruchu robotniczym

O roli towarzysza Stalina w zwycięstwie leninizmu w polskim ruchu robotniczym pisze tow. Aleksander Zawadzki:

„W procesie dojrzewania zwycięstwa linii leninowskiej w polskim ruchu robotniczym ogromną rolę zagrała czołowej partii międzynarodowego proletariatu — partii bolszewickiej, a przede wszystkim samego towarzysza Stalina, który w najtrudniejszych chwilach pomagał polskiej klasie robotniczej i jej partii stanąć twardo na wypróbowanym i zwycięskim gruncie marksizmu-leninizmu”.

Tow. Zawadzki przypomina węzłowe momenty w historii naszego ruchu. Przy czynnej pomocy Międzynarodówki Komunistycznej i jej czołowej sekcji WKP(b) — II Zjazd KPP wytyczył leninowskie hasła w sprawie chłopskiej i narodowej. Przy ich pomocy KPP stopniowo przezwyciężyła cały balast poglądów luksemburgistowskich i oportunistycznych. Gdy kierownictwo wyłonione przez II Zjazd KPP komentowało i stosowało uchwały Zjazdu w duchu oportunistycznym i poparło opozycję trockistowską, Międzynarodówka utworzyła dla nasświetlenia sytuacji w KPP specjalną komisję, na czele z towarzyszem Stalinem.

Stalinowski numer „Nowych Dróg”

Towarzysz Stalin zanalizował wów czas źródło prawicowych błędów kierownictwa KPP, wskazując, że u podstaw ich leży niezrozumienie lub odejście od uznania międzynarodowego znaczenia Rewolucji Październikowej oraz historycznej roli WKP(b) i ZSRU dla całego międzynarodowego ruchu robotniczego. Ówczesne nauki towarzysza Stalina — podkreśla tow. Zawadzki — zachowały pełną swą wagę dla walki z prawicowo-nacjonalistycznym odchyleniem.

Towarzysz Stalin w 1925 r. pomógł w walce z ultralewicowymi błędami KPP i następnie — w wyjaśnieniu błędów majowego, kiedy to „na skutek silnego nacisku drobniomieszczaństwa na szeregi klasy robotniczej, na skutek dwersyjnej roboty pilsudczyzny... i na skutek nieprzewidywanego w kierownictwie KPP oportunizmu, KPP w pierwszej chwili przewrótu majowego popierała Pilsudskiego”. Wyrazem wdzięczności polskich mas pracujących dla towarzysza Stalina za pomoc, radę i genialne wskazania był list KC KPP z okazji 10-lecia Jego urodzin. „Wasz przykład — czytamy w tym liście — Wasz udział w kierownictwie pomaga nam w walce z odchyleniami oportunistycznymi w naszej partii i pomoże nadal w osiągnięciu mocnej

bolszewickiej jedności na gruncie słusznej linii partii”.

Tow. Zawadzki obszerniej omawia znaczenie listu towarzysza Stalina do Redakcji „Proletariackiej Rewolucji” z 1931 r.:

„List towarzysza Stalina podniósł na nowy poziom walkę, jaką toczyła KPP przeciwko trockizmowi i grupkom trockistowskim w Polsce. Zaś program KPP jest świadectwem tego że dzięki nieocenionej pomocy WKP(b) i osobistej towarzysza Stalina, partia przewyciężając błędne koncepcje swych poprzedników zdecydowanie wchodziła na drogę marksizmu-leninizmu”.

I dlatego właśnie „w momencie tragicznego przełomu 1939 roku komuniści polscy zajęli słuszną pozycję mimo, że partia rozwiązana z powodu prowokacji w 1938 r. już nie istniała”.

Serdeczna, braterska pomoc i rada towarzysza Stalina miały ogromne znaczenie dla losów narodu polskiego w okresie wojny i później, po powstaniu Polski Ludowej. Polska Partia Robotnicza, kontynuatorka KPP, stanęła od zarania na gruncie platformy leninowsko-stalinowskiej, wiążąc walkę o wyzwolenie narodu z walką o wyzwolenie społeczne

mas pracujących. W walce o linię polityczną partii, w walce o teorię i praktykę utrwalania rządów ludowych, w walce o wykrystalizowanie pojęć o istocie i charakterze demokracji ludowej, jako formy dyktatury proletariatu — nieocenioną pomocą były nauki i wskazówki wodza międzynarodowego proletariatu, towarzysza Stalina. Wyrazem pełnego zwycięstwa marksizmu-leninizmu w naszym ruchu stało się utworzenie PZPR na gruncie rozgromienia socjaldemokratyzmu w PPS i prawicowo-nacjonalistycznego odchylenia w PPR.

O stalinowską linię w polityce kadr

Tow. Józwiak-Witold zajął się w swym artykule sprawą walki o stalinowską linię w polityce kadr. Tow. Józwiak pisze:

„Ludzie to nie pionki, mówi Stalin, które można dowolnie przesuwac z miejsca na miejsce. Ludzie to cenny kapitał, który trzeba ochraniać, szanować, pielęgnować. Nie ma nic bardziej karygodnego, jak obojętność stosunek kierowników partyjnych do ludzi... Trzeba poznać każdego człowieka w robocie, ocenić, uczyć,

wychowywać a potem dopiero stawiać na właściwe miejsce. Nie wolno kierować się ciasnym interesem danego terenu pracy. Należy rozpatrywać zagadnienie personalne swej fabryki, swego ministerstwa z punktu widzenia ogólnych potrzeb partii”.

Tow. Józwiak mówi o stalinowskich wskazaniach w sprawie doboru kadr. „Troska o należyty dobór kadr partyjnych, troska o kadry bez partyjne, o wysuwanie ludzi, o ich rozwój, łączy się u Stalina zawsze z głęboką, tylko wielkiemu rewolucjonistom właściwą, troską o człowieka”. Walka o należyte kierownictwo ideologiczne i organizacyjne partii, o kadry i umiejętne wykorzystanie i rozstawienie tych kadr, to jednocześnie walka o czystość szeregów partii, o czujność partyjną. Ale towarzysze Stalin uczy, że być czujnym — to bynajmniej nie znaczy podejrzewać każdego, że jest wrogiem. „Być czujnym, to znaczy wierzyć ludziom, a równocześnie systematycznie kontrolować wykonywanie przez nich uchwał partyjnych, sprawdzać ich w pracy codziennej. Wierz — ale sprawdzaj — oto stalinowska czujność”. Takiej czujności — dodaje tow. Józwiak — u nas jeszcze brak. Taką czujność należy stworzyć.

Twórca konstytucji zwycięskiego socjalizmu

Część artykułowa stalinowskiego numeru „Nowych Dróg” zamyka praca tow. Świątkowskiego pt. „Twórca konstytucji zwycięskiego socjalizmu”. „Konstytucja radziecka — to konstytucja nowego typu, różniaca się zasadniczo od konstytucji burżuazyjnych. Zgodnie z interesami mas pracujących podnosi ona do mocy ustawy zasadniczej socjalistyczny porządek społeczny. Zasady konstytucji radzieckiej są wynikiem zwycięstwa Wielkiej Październikowej Rewolucji Socjalistycznej”.

Cały wreszcie numer zamyka obszerna notatka bibliograficzna o dziełach Stalina w Polsce.

Całość stalinowskiego numeru „Nowych Dróg”, któremu poświęciliśmy już obszerną wzmiankę, natychmiast po ukazaniu się tego numeru stanowi wielkie osiągnięcie ideologiczne naszej Partii i duży krok naprzód na drodze do wzbogacenia naszej wiedzy o prawach rządzących naszym rozwojem do socjalizmu. Ładunek ideologiczny zawarty w bogatym tym numerze stanowić będzie cenną pomoc dla naszego aktywnego partyjnego w przyswojeniu sobie twórczych, żywych zasad marksizmu-leninizmu, nauk Stalina, w przyswojeniu sobie sposobów ich stosowania w naszej konkretnej sytuacji.

JERZY KOWALEWSKI

20 LAT temu

Co pisała prasa łódzka 9 stycznia 1930 r.

KATASTROFALNA ZNIŻKA CEN ZBOŻA

Na rynkach skandynawskich, będących głównymi odbiorcami polskiego zboża zanotowano katastrofalną niżkę cen. Zniżka ta zagraża poważnie polskiemu rolnictwu.

REKORDOWE PROTESTY

W grudniu zaprotestowano w Łodzi 47 tysięcy weksli na sumę 10 milionów złotych.

PRACA ZAROBKOWA NIELETNICH

Jak donosi Inspektorat Pracy w Łodzi zanotowano wielkie ilości faktów zatrudniania nieletnich dzieci. Pracodawcy dopuszczają się przy tym fałszerstwa dat urodzenia, aby tylko zdobyć tanią siłę roboczą.

TRAGICZNY LOS FORMALI

Właściciele majątków rolnych: Włocławek, Sarnów, Puczniew, Kruszew, Józefów i Rszew — wbrew umowie — wyrzucili w dniu wczorajszym sto rodzin formalnych z zajmowanych przez nich nędznych mieszkań w tzw. czworakach.

Właściciele powyższych majątków postawili farnalom ultimatum —

-KINA-

ADRIA — dla młodzieży (Stalina 1) „Młodość Tomasza Edisona” — godz. 16, 18, 20

BAŁTYK (Narutowicza 20) — „Sumienie” — godz. 17, 19, 21 dla młodzieży od lat 14

BAJKA (Franciszkańska 31) — „Milcząca barykada” — godz. 17.30, 20 dla młodzieży od lat 14

GDYNIA (Daszyńskiego 1) — „Program aktualności krajowych i zagranicznych Nr 2” — godz. 11, 12, 13, 16, 17, 18, 19, 20, 21

HEL dla młodzieży (Legionów 2-4) „Bohaterowie pustyni” — godz. 16, 18, 20

MUZA (Pabianicka 173) — „Pocątnek na stadionie” — godz. 18, 20 dla młodzieży od lat 14

POLONIA (Piotrkowska 87) — „Pustelnia Parmeńska” I seria — godz. 17, 19, 21, dla młodzieży od lat 18

PRZEDWIOŚNIE (Żeromskiego 76) „Bogata narzeczona” — godz. 18, 20 dla młodzieży od lat 14

ROBOTNIK (Kilińskiego 187) „Milczenie jest złotem” — godz. 18, 20 dla młodzieży od lat 14

ROMA (Rzgowska 84) — „Wilcze doły” — godz. 18, 20.30 — dla młodzieży od lat 14

REKORD (Rzgowska 2) — „Świat się śmieje” dla młodzieży godz. 16; „Opowieść o prawdziwym człowieku” — godz. 18, 20 — dla młodzieży od lat 14

STYLOWY (Kilińskiego 123) „Panna bez posagu” — godz. 18, 20 dla młodzieży od lat 18

SWIT (Bałucki Rynek 2) — W pogoni za mężem” — godz. 17.30 20 dla młodzieży od lat 16

TECZA (Piotrkowska 108) „Czarodziej sadów” — godz. 18.30, 20.30 — dla młodzieży od lat 14

TATRY (Sienkiewicza 40) — „Cygański tabor” — godz. 16, 18, 20 poranek godz. 11.30

WISŁA (Daszyńskiego 1) — „Czarodziej sadów” — godz. 17, 19, 21

WŁÓKNIARZ (Próchnika 16) „Al! Baba i 40 rozbójników” — godz. 16.30 18.30 20.30 — film dozwolony dla dzieci od lat 7

WOLNOŚĆ (Napiórkowskiego 16) — „Pustelnia Parmeńska” I seria — 16, 18, 20

ZACHĘTA (Zgierska 26) — „Potępieńcy” — godz. 18, 20

ZE SPORTU

Pogrom rekordów na basenie „Ogniska”

Pływacy łódzcy ustanawiają 3 nowe rekordy Polski i 4 rekordy okręgu!

Pisaliśmy już kilkakrotnie, że sport pływacki na terenie okręgu łódzkiego zdobywa sobie coraz to więcej zwolenników. Bezpośrednią przyczyną tego jest poprawiająca się z meczu na mecz forma naszych zawodników. Nie ma po prostu ani jednego spotkania, aby nie padł nowy rekord okręgu czy nawet Polski.

Alto to czego świadkami byliśmy wczoraj, nie zdarza się codziennie — istna powódź rekordów.

Boniecki

A zapowiadało się niezbyt do brzo. Zawiedli zawodnicy Poznania, którzy nie stawili się na spotkanie i to bez żadnego u-motywowania tego kroku. Po prostu nie przyjechali. Jeszcze w sobotę prowadzone były na ten temat rozmowy z obecnym w Łodzi prezesem poznańskiego OZP ob. Pietrusko. Delegat gości mówił o jakichś specjalnych trudnościach finansowych okręgu poznańskiego, o tym że nie wszyscy zawodnicy znajdują się w Poznaniu (?) itd. itd. Żaden jednak z tych powodów nie miał znaczenia zasadniczego i goście powinni byli stawić się na zapowiadany start. Jeszcze w nocy została wysłana depesza z prośbą o natchmiastową odpowiedź — ale wszystko bez skutku.

Zawodnicy Poznania nie stawili się i Łódź pierwszy swój mecz z cyklu rozrywek o puchar PZP wygrała walkowerem.

Pływaństwo poznańskie ma bogatą tradycję, jeszcze do niedawna mieściła się tam siedziba PZP, powinno więc służyć przykładem dla innych, dlatego też decyduje tamtejszy władza, a co za tym idzie odmowa startu w Łodzi wydaje nam się conajmniej dziwna. Oczekujemy oficjalnych wyjaśnień.

Pomimo wszystkich frekwencji na wczorajszych zawodach była rekordowa — z Krynicy donoszą:

Gracovia — ŁKS Włóknierz 7:1

KRYNICA (obsł. wł.). W drugim meczu sobotnim, rozegranym na miękkim lodzie przy temperaturze plus 3 st. Gracovia pokonała ŁKS Włóknierz 7:1 (0:1, 3:0, 4:0).

ŁKS Włóknierz prowadził w pierwszej tercji 1:0, ze strzału Koczwskiego, w następnych dwóch tercjach Gracovia opanowała lodowisko i zdobyła 7 bramek, których strzelcami byli Palus, Burda i Wołkowski — po 2, oraz Maselko. GWARDIA — LECIA 4:4

Mimo prowadzenia 4:1 w trzeciej tercji Gwardia (Kraków) zremisowała ze stołeczną Leją po szybkiej i wyrównanej grze. Drużyna warszawska wystąpiła bez Doleckiego jednak ze Świerczem i Bromerem. Bramki dla niej zdobyli: Bromer — 2, Naciazek i Koperczyński. Dla Gwardii: Cisowski, Kotaba, Bożek i Kowalski.

Liga koszykowa Spójnia (Łódź) wygrywa w Krakowie

KRAKÓW (obsł. wł.). — W meczu o mistrzostwo ligi Koszykowej Spójnia (Łódź) pokonała AZS (Kraków) 50:46 (28:28). Najlepszym zawodnikiem AZS był Kozdroj, zdobywca 20 pkt. W drużynie łódzkiej wyróżnili się Mokwiński, który zdobył 11 pkt. i Pawlak, zdobywca 20 koszy. Sędziował Kopuski (Kraków) i Kowalski (Warszawa).

Lela bardzo tęskniła za wolnością. Kilkakrotnie próbowała przypomnieć Czandra-Singowi o jego obietnicy, ale on kiwał tylko głową, porysowaną czarnymi pręgami i uśmiechał się tajemniczo.

— Wytrwałości, Lelo! — mówił. — Wytrwałości! Jesteś przecież córką naszego Pandy.

Czas mijał i Czandra-Sing, siedząc wciąż za swoją glinianą przegrodą, wyraźnie podnosił się na duchu. Nawet jego piosenki stały się żywsze. Pewnego razu Lela usłyszała słowa, które cichutko śpiewał „nietykalny”:

Co to jest: takie białe jak marmur pod drzewem,
I okragłe jak tykwa?
Może to słodki owoc,
Albo zawój świętego?
Albo biała jak kość tarcza świętego żółwia?
Nie, to biały brzuch Anglika, nabyty białym ryżem.

Przez dziedziniec szedł sahib w korkowym hełmie i Czandra-Sing zaczął znów kiwać się w przód i w tył i mruczeć niezrozumiale, nie podnosząc czoła, naznaczonego czarną farbą — Nuni!... Nni!... „Miejcie się na baczności, sahibowie, synowie — sahibów” — zdawał się mówić tą pieśnią.

Niedostrzegalnymi drogami docierały do Czandra-Singa wiadomości z murów — raz, na hinduskim papierze, podanym przez sprytnego posłańca, to znów przez tajemniczy znak, napisany węglem na białej ścianie.

„Twierdza Agry powstała, wojska generała angielskiego rozbite...”
„Brytyjczycy uciekają z miast i wsi Doaby...”
„Całe Indie podnoszą się, aby na zawsze wygnać gnębieli z granic kraju...”
„Nietykalny” był z dnia na dzień coraz weselszy.

bie pobicia przez Jerę rekordu Polski na tym dystansie należącego do Jedryka, który legitymował się czasem 5.13,5 min. I tu stary rekord nie oparł się atakowi. Jera osiągnął czas 5.11,4 min., a więc o 2,1 sek. lepszy.

Przy ogłaszaniu tego wyniku entuzjazm publiczności dosięgnął zenitu. Dwa nowe rekordy na przestrzeni niespełna piętnastu minut to nie byle co!

Trzecią z kolei konkurencją dnia było znowu 400 m, tym razem stylem klasycznym. Startowali — Nikodemski, Gorzkowski, Janiewicz i Janas. Z czwórki tej „murowanym” faworytem na zwycięstwie był naturalnie Nikodemski. Popularny zawodnik ŁKS (Włókniarza) do kazał nie lada sztuki — ustanawiając trzeci z rzędu w tym dniu rekord Polski z czasem 6.12,3 min. (Trzeba nadmienić, że poprzedni rekord ustanowiony w roku ubiegłym należał również do niego).

Na tym zakończona została seria rekordów Polski, a przyszła kolej na okręgową.

Ustanowili je: Sobczakówna, na 100 m st. dowolnym, Proniewiczówna na 200 m st. klasycznym, sztafeta męska na dystansie 10x50 st. dowolnym i sztafeta kobiet 4x100 stylem dowolnym.

W pozostałych konkurencjach osiągnięto następujące wyniki: 100 m st. grzb. pań — Ciemińska 1.37,2 min. przed Woźniakówną 100 m st. dow. dla dziewcząt (poniżej lat 13) — Malinowska II 1.54,7, 100 m st. dow. męczyzn Boniecki 1.08,4 min. przed Jaworskim, 100 m st. motylkowym — wygrał Jaworski przed Janasem.

Na ringu warszawskim

Poznań — Warszawa 10:6

Drużyna stołeczna wystąpiła w mocno osłabionym składzie

WARSZAWA (obsł. wł.). — Międzyokręgowy mecz pięściarski rozegrany w niedzielę w Warszawie między reprezentacją Poznania i Warszawy zakończył się zwycięstwem Poznania 10:6.

Drużyna stołeczna wystąpiła bez Patory, Żurawskiego i Kolczyńskiego. Poznań bez Grzelaka.

Mecz stał na niezłym poziomie, przy czym zawodnicy poznaniacy za wyjątkiem Jedryki w w. ciężkiej byli lepsi technicznie. Pięściarze Warszawy braku w wyszkoleniu nadrabiali ambicją i bojowością.

Wyniki walk (na pierwszym miejscu gospodarze):
W w. muszej Makowski przegrał przez nokaut w III rundzie z Woźniakiem. Przez pierwsze dwie rundy warszawianin walczył ambitnie osłabił jednak w III rundzie i po zainkasowaniu silnej kontry został wyliczony.

W w. koguciej Kubowicz wygrał niespodziewanie na punkty z Liedkem. Poznaniak lepszy technicznie nie wytrzymał szybkiego tempa narzuconego przez żyłowego Kubowicza, przegrywając w trzeciej III rundzie, w której znalazł się na deskach.

W w. piórkowej Sierdzan przegrał przez techn. k.o. w III rundzie z Panchem.

W w. lekkiej Żygliński przegrał na punkty z Adamskim. O zwycięstwie Adamskiego zdecydowała II runda, w której bokser warszawski bardzo osłabił.

W w. półśredniej Karpiński przegrał na punkty z Kazimierzakiem.

W w. średniej Olszewski przegrał na punkty z Cisowskim.

W w. ciężkiej Szymura wygrał na punkty z Archadzki wygrał na punkty z Jedrykiem.

Z Krakowa donoszą

Łódź — Kraków 8:8

Niewadził wygrywa przez techniczne K.O.

KRAKÓW (obsł. wł.) Międzyokręgowy mecz pięściarski Kraków — Łódź zakończył się wynikiem remisowym 8:8.

Szczegółowe wyniki walk przedstawiają się następująco: (na pierwszym miejscu zawodnicy krakowscy):
W w. muszej Janicki zremisował ze Stasiakiem, w w. koguciej Leja wygrał na punkty z Szalickim, w piórkowej Paclawski po dobrej walce wygrał na punkty z Adamskim, w w. lekkiej Piśczek przegrał na punkty z Kaczmarem, w w. półśredniej Chodorowski przegrał niezbyt zasłużenie na punkty z Maciejczykkiem, w w. średniej Bala zremisował z Tańskim, w piórkowej Szymura zwyciężył Walaszczyka (obaj bokse-

W w. ciężkiej Szymura wygrał na punkty z Archadzki wygrał na punkty z Jedrykiem.

W w. średniej Olszewski przegrał na punkty z Cisowskim.

Hallo, Hallo!

Tu turniej

łódzkich kół sportowych

W trzecim rzucie rozgrywek kół sportowych przy zakładach pracy w siatkówce żeńskiej i męskiej nastąpiła znaczna poprawa. Nie było już tyle walkowerów jak w ubiegłym piątku. Cieszylibyśmy się gdyby wszystkie zgłoszone do turnieju zespoły startowały w oznaczonym terminie, i nie uchylały się od walki.

Oto wczorajsze wyniki: sala szkolna przy ul. Sztetlinga 24:

Siatkówka męska: Zarząd Miejski I — Prasa Wojskowa 2:0 (15:11, 15:8).
Zarząd Miejski II — Skóra V — 2:0 — walkower.
Zarząd Miejski III — ŁZWA NNa 24 — 0:2 (11:15, 8:15).
MZK — Zjedn. Maszyn Rolniczych 2:0 — walkower.

Z. Zaw. Pracown. Finansowych — Gluchoniemi I 2:1 (15:9, 9:15, 15:11)
Solidarność — Gluchoniemi II — 2:0 (15:3, 15:6)
Fabryka zegarów — PZPJG Nr 8 — 1:2 (15:7, 6:15, 15:7).
ŁZWA NNa 24 — Zarząd Miejski II — 2:1 (15:6, 13:15, 15:4)

Siatkówka żeńska:
PZPB Nr 5 II — Skóra V — 2:2 (wspólny walkower).
Spółem Koło N 87 — Skóra I — 2:1 (13:15, 16:14, 15:8).

W sali przy ul. Jaracza 26 użytkano następujące wyniki:
siatkówka męska: Filmowiec II — Elektrownia 2:1 (15:1, 12:15, 15:6)
Czytelni Koło 94 — Filmowiec I — 1:2 (11:15, 15:2, 15:7).
CSP Koło 93 — Fa-Ma-tka 2:0 (15:0, 15:5)

Spółem Koło 88 I — Fabr. Maszyn Jedw. 2:0 (15:1, 16:14).
PMT Koło 90 — Zjedn. Met. N 2 — 2:0 (15:4, 15:9)

PZG Wytw. N 5 — Dyr. Przem. Miejskowego — 0:2 — walkower.
siatkówka żeńska:
PZPJG N 1 — Technozbyt — 2:0 walkower.

Gimn. Przemysłu PZPW — Spółem Koło 88 — 0:2 — walkower.
Spółem Koło 88 — PZPJG N 1 — 2:1 (13:15, 15:1, 17:15).
PZPB N 8 — Gimn. Papiernicze — 0:2 (15:2, 15:7).

Aleksandrów słusznie czuje się urażony

W ubiegły piątek miał się odbyć w Aleksandrowie mecz bokserki tamtejszego DKS — z ŁKS Włóknierzem IB. Organizatorzy sprzedali bilety, sala zapelniała się po brzegi a gość to jest ŁKS Włóknierz nie przyjechał.

Mistrzostwa kl. A w koszykówce

Koszykarki Włókniarza przodują w okręgu łódzkim

Zawody o mistrzostwo w koszykówce żeńskiej drużyny kl. A zostały ukończone. Tytuł mistrza zdobyła drużyna ŁKS Włókniarza, wicemistrza Związkowiec. Chemia uplasowała się na trzecim miejscu a Spójnia na czwartym — ostatnim.

W ostatnim spotkaniu Związkowiec pokonał zespół Spójni w stosunku 69:29 (38:11). Najwięcej punktów dla Związkowca zdobyła Janicka, a dla pokonanych Kusatowska.

W konkurencji rezerw kl. A, Chemia II i Związkowiec II nie stawili się a sędzia odgwizdał podwójny walkower. Podobno zawody tych zespołów zostały odwołane ale arbiter o tym nie był powiadomiony.

W konkurencji kl. A męskich zespołów Związkowiec wygrał z ŁKS Włóknierzem I b 58:47 (32:20). Najwięcej punktów dla zwycięzców uzyskał Kwapisz i Chmielewski; dla pokonanych — Wojciechowski.

Spójnia IB — wygrała z Widzewem 44:31 (18:18). Najlepszym strzelcem dla Spójni okazał się Frontczak, dla Widzewa — Marciniak.

W niedzielę rekord zdobytych punktów uzyskał Związkowiec w meczu ze Spójnią IB bijąc ją 100:39 (34:24). Najwięcej punktów uzyskali:

GŁOS	
Organ Łódzkiego Komitetu i Wojewódzkiego Komitetu Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej	
Redakcja:	KOLEGIUM REDAKCYJNE.
Redaktor naczelny:	216-14
Zastępca red. naczelnego:	218-23
Sekretarz odpowiedzialny:	219-05
Dział partyjny:	234-25
	wewn. 10
Dział korespondentów robotniczych i chłopskich oraz redaktorów gazetek ścisłych:	219-42
Dział mutacji:	233-20
Dział miejski i sportowy:	254-21
	wewn. 11
Dział ekonomiczny:	216-11
Dział fabryczny:	216-19
Dział rolny:	254-21
	wewn. 9
Redakcja nocna:	172-31
Kolejportaj.	
Łódź, Piotrkowska 70, tel. 222-22	
Administracja:	260-42
Dział ogłoszeń: Łódź, Piotrkowska 95, tel. 111-50 i 114-75	
Wydawca: BSW „Prasa”	
Adr. Red.: Łódź, Piotrkowska 86, III-cie piętro.	
Druk. Zakł. Graf. BSW „Prasa”	
Łódź, ul. Żwirki 17, tel. 202-42.	

Niebożniczy ZBIEG

Szkot, jak widać, wcale nie martwił się tym, że otaczają go wysokie mury dżelchany.

Za to Lela rozpacziała bardzo, i zawodziła, siedząc w swoim kądaku:

Wysokie mury dżelchany!
O, wysokieli...
Dozorca ma złe oczy,
O, niedobre!...
Stał u bramy i stoi,
Nieruchomy jak suchy cyprys,
Zsunął nogi i nigdzie nie wychodzi,
Wąski skrawek ziemi został między jego nogami
Ledwo widoczny skrawek,
Człowiek nie przejdzie tamtędy,
Ani susel nie przeskoczy.
Ale żmijka, mała skrzydłata żmijka,
Z prądkowanym ogonem i dumnym oczami,
Może się prześlizgnąć.
Chcę stać się żmijką,
Mała, skrzydłata żmijka,
Z prądkowanym ogonem i dumnymi oczami.
Prześlizgnę się między nogami dozorcę,
Wyrwę się na swobodę i polecę załopotawszy skrzydłami,
Daleko, daleko od murów dżelchany.

(D. c. n.)